

DONDERDAG 28 OCTOBER.

De prijs der Courant, die geregeld vijfmaal
wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dins-
dag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f 5
per drie maanden.

De prijs der Advertentie is, van een tot vijf
regels f 1.00, en voort elk: regel: daarboven 20
centen, behalve 35 centen regel: voort elke
plaatsing.

Binnenlandsche berichten.

RUSLAND.

Petersburg, 14 oct. Betrekkelijk den handel van
Petersburg behelst de *Handels-Zeitung* het volgende:
aan den 15den september onderging de invoer in
van St. Petersburg in vergelijking deszelfden
in 1840 eene vermeerdering ten aanzien van
suiker, indigo, cochenille, verfhout, tabak,
meel, gerst en erwten; eene vermindering
ten aanzien van versehe en gedroogde
gebrande wateren en wijnen, porter, koffij,
zout, ruw en gesponnen katoen, wollen
en katoenen waren, haring, steenkolen en rogge.

(P. A. Z.)

OOSTENRIJK.

18 oct. Gisteren had de Sardijnische gezant,
Campy, eene plegtige audiëntie bij den keizer,
namens zijnen koning, om de hand der aarts-
adelheid voor den kroonprins van Sardinië,
Savoje, vroeg. De keizer ontving hem in
Nadal de aartshertogin haar jawoord had
ontving zij het potret haars bruidegoms uit
den gezant.

(L. A. Z.)

PRUISSEN.

De bezorgdheid dat het handels-
verdrag tussehen Frankrijk en de Nederlanden nadeelig
son op de reederij der tolstaten, bevestigt zich.
Havens en Maatschappijen, wier beurttaarten bijna uit-
niet inlandsche schippers bezet waren, hebben
voórwaarden Hollandse schippers weten
te trekken, en, volgens berichten uit Amsterdam,
onderscheidene schippers, die Pruisische on-
zijn, een Nederlandsch patent te krijgen,
Straatsburg te kunnen varen. Of eene over-
wag geoorloofd is, kan, alhoewel zij te
nadeelig plaats heeft, nog twijfelachtig hee-
directeur van het Fransche tolkantoor heeft
dat de overladingen nuttig schijnen en dat
materie van financiën met de ministeriën van
en buitenlandsche zaken beraadslagen zal
veroorloofd kunnen worden en hoe men de
zou kunnen tegengaan.

(Pr. St. Z.)

FRANKRIJK.

24 oct. De *Moniteur* deelt de onlerstaande
depêche mede.

23 oct. O'Donnell is gisteren ten 2
2500 man te Urdax aangekomen. De
Jauréguy bevinden zich bij hem.
Mentron benevens eenige leden der forale
binnengekomen.

opstand in Spanje mag op dit oogenblik als
gedempt beschouwd worden. Al de steden,
voor O'Donnell verklaard hadden, hebben
niet met den regent onderworpen; de rege-
zine zaak omhelsd hadden, hebben hem
Rodil is te Vittoria binnengerukt; Bilbao
overgegeven; de meeste der in den opstand
officieren zijn gevlugt en zelfs O'Donnell is
Fransche grondgebied aangekomen.

berigten uit Madrid, onder dagteek-
den 18des ontvangen, melden, dat de hoofd-
bleef. Aldaar had men nog niets van het
den opstand in de Baskische provinciën
Alle beschikbare troepen waren naar het
rijke gezonden en de regent maakte zich
daarheen te trekken en de troepen in
te voeren. Hij heeft een manifest uitge-
waarbij hij de hoofdstad en de koningin

in zijn afwezigheid de bewaking der na-
tionale garde opdraagt. Na het doodschieten van *Dizgo*
Leon zijn aldaar geene doodvonnissen meer ten uitvoer
gelegd. De junta van Madrid heeft eene missive gezon-
den aan de onderscheidene junta's in de provinciën, en
dezelve vermaand zorg te dragen, ten einde de geest
van de bevolking niet verkeerd geleid worde, opdat de
bewoners van de steden, waarover zij gesteld zijn, zoo-
wel als de nationale garde, de zaak van de constitutie,
van de jeugdige koningin en van den regent toegedaan
blijven.

BELGIE.

Brussel, 24 oct. Men spreekt niet meer van 's ke-
nings vertrek naar Parijs, hetwelk dezer dagen door
sommige dagbladen als stellig is medegedeeld geworden,
en verwacht als nu, dat de koning de vergadering der
Kamers in het begin der volgende week in persoon zal
openen. Bijna de helft van de vertegenwoordiging bestaat
uit nieuw benoemde leden.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 25 oct. In de zitting van de Tweede
Kamer, van heden, is ingekomen eene missive van
Z. Exc. den minister van financiën, waarbij aan de
vergadering wordt kennis gegeven, dat het Z. M. be-
haagd heeft te bepalen, dat de verkiezing van twee
nieuwe leden voor de algemeene rekenkamer, die, in-
gevolge de wet van 15 dezer, nopens die instelling,
moeten worden benoemd, zal plaats hebben op de wij-
ze, bij art 200 der grondwet voorgeschreven, dat is
uit eene lijst van drie candidaten, tot dat einde door
de Tweede Kamer op te maken en aan Z. M. aan te
bieden. — Wordt besloten deze missive te doen drukken,
en tevens eerlang, en wel vóór de beraadslagingen over
het hoofdstuk der begrooting, ten aanzien van het de-
partement der buitenlandsche zaken, tot het opmaken
der twee lijsten van drie candidaten overtegaan.

Nog is ingekomen eene missive van Z. Exc. den mi-
nister voor de marine en koloniën, waarbij, ter vol-
doening aan art. 59, alin. 2, der grondwet, aan de
vergadering worden medegedeeld de staten van ontvang-
sten en uitgaven, van de Nederlandsche Oost- en West-
indische bezittingen, en van de Nederlandsche bezittingen
ter kust van Guineë, vergezeld van eene toelichtende
memorie. — Voor het oogenblik zullen deze staten,
ter inzage van de leden, ter griffie worden nedergelegd.
Na den afloop der werkzaamheden, waarmede de Ka-
mer zich, in de eerste dagen, zal hebben bezig te hou-
den, zullen die staten worden gedrukt.

Na den afloop der openbare zitting, heeft de Kamer
eene bijeenkomst met gesloten deuren gehouden, waarin
gehandeld is over het ontwerp van adres in antwoord
op de troonrede.

— Z. Exc. de minister van financiën, de heer Ro-
chussen, is gisteren naar het Loo vertrokken, van waar
hij morgen of overmorgen hier terug verwacht wordt. —
Naar men vermeent, is ook de heer staatsraad Barret
derwaarts vertrokken.

— In de zitting van de Tweede Kamer van heden,
met gesloten deuren gehouden, is het ontwerp van
adres, in antwoord op de troonrede, aangenomen en
aan de Eerste Kamer verzonden. — Morgen zal deze
Kamer bijeenkomen, om zich met dat onderwerp bezig
te houden.

— Daar Z. M. de koning heeft berust in het door
gedeputeerde staten van de provincie Zuid-Holland te
kennen gegeven verlangen om, voor het tegenwoordige,
nergens in dat gewest eene vermindering der plaatselijke
belastingen op het gemaal en den turf te doen invoeren,
zoo heeft de gouverneur van dat gewest aan de ambte-

waren der belastingen in hetzelfde te kennen gegeven,
dat de vroeger gegevene voorschriften, nopens de even-
tuële vermindering der boven den rijks accijns geheven
wordende gemeente-opcenten op die middelen, als ver-
vallen moeten worden beschouwd.

— Onder het opschrift »Beschouwingen» behelst het
Journal du Limbourg een artikel, waarin men leest:

» Op de tijdstippen, door den vader Gods aangewe-
zen, grijpen de omwentelingen plaats, zonder dat het der
menschelijke magt gegeven is dezelve te kunnen stuiten.

» De omwentelingen zijn niet het werk van eenige
mensen, zij zijn evenmin het werk der maatschappijen.
De maatschappijen ondergaan dezelve, en de menschen
zijn er slechts de werktuigen van.

» Hare physiologische kenteekenen kondigen zich op
verre afstanden aan. Vijftig jaren van ondervinding
hebben ons geleerd dezelve te onderscheiden.

» De regeringen, welke zij bedreigen, hebben slechts
één middel om te verhinderen dat zij door dezelve om-
vergeworpen worden: het is dezelve aan te nemen en
zich aan derzelver hoofd te plaatsen.

» Dezelve te bestrijden is onmogelijk.

» Zoolang het koninkrijk der Nederlanden bestond,
waren twee volken, begaafd met verschillende gemoeds-
beweging, geest en levenskracht, uit dwang te zamen
gevoegd. Eene omwenteling broeide over de maat-
schappelijke orde, die hen had vereenigd.

» In 1830, was een der twee volken rijp voor deze
omwenteling; noch de kracht noch de traagheid van
het andere konden het de uitvoering derzelfde beletten.

» Elf jaren later, naderen dezelfde kiemen, langzamer
bij het andere volk ontwikkeld, den staat van rijpheid.
De traagheid der regering, hare gedeeltelijke concessiën,
kunnen er de uitbarsting van vertragen, maar dezelve
niet verhinderen.

» Het is der regering onmogelijk dezelve te smoren,
maar het staat aan haar dezelve te leiden.

» Het is gevaarlijk voor de regering zich de concessiën
een voor een te laten ontrukken. Het is gevaarlijk voor
haar, slechts aan het geweld toe te staan hetgeen door de
regtvaardigheid en de rede gevorderd wordt.

» Het zou integendeel schoon, het zou edel en voorzig-
tig tevens zijn, wanneer de regering — het hoofd en de
arm des volks — hetzelfde zijnen weg wees, en het voorging
op den weg van beschaving en van vooruitgang.

» Het zou schoon, het zou edel en voorzigdig tevens
zijn, dat de regering — het gepersonifieerde verstand
en de gepersonifieerde wil van het volk — altijd boven
het volk uitmuntte door hare verlichting, zoowel als door
haren stand; dat zij hetzelfde voorlichtte en leidde in
plaats van zich door hetzelfde te laten voorlichten en leiden.

» Het zou een groot geluk voor de natie zijn, wanneer
eene verstandige regering vreedzaam en goedwillig te
midden van vrede en voorspoed, ten uitvoer bracht het-
geen het onwetende volk, gehoor gevende aan blinde
driften, niet dan met geweld zou volvoeren, door wanorde
en vernieling rondom zich te verspreiden.

» Het zou een groot geluk voor de regering zijn, de
vader en vriend des volks te blijven, op een oogenblik
dat het volk alles zou vermogen; niets te duchten te
hebben van gebeurtenissen waarvan zij den draad zou hou-
den; in die hachelijke oogenblikken te kunnen steunen
op de beginsels, die het vruchteloos zou bestrijden.

» De regering is, uit haren aard, elke beweging zij-
andig, welke atrekt om haar te wijzigen. De regering,
uit haren aard, bedriegt zich omtrent hare kracht en
verwart het belang der natie met dat van haar eigen
onveranderd behoud.

» Het is de taak der oppositie in de Kamers en de
pers, de regering voor te lichten met betrekking tot

haren toestand en hare pligten. Wanneer deze oppositie het orgaan is van eene maatschappelijke beweging, die door de Voorzienigheid aangewezen en niet te vermijden is, dan miskent de regering, die ze bestrijdt en er weerstand aan biedt, haar standpunt. De regering, welke slechts voor het geweld wijkt, bekent zich overwonnen; hij, die bij tijds aan goeden raad toegeeft, blijft meester van zijn lot.

» In de beweging die rondom ons plaats grijpt, heeft noch de oppositie in de Kamers noch de regering hare pligten wel begrepen. De oppositie is flauw en zonder eenheid; de regering, ten einde zich niet van dezelve te laten overvleugelen, neemt slechts halve maatregelen, en beproeft haar met denkbeeldige concessies af te leiden.

» De taak der onafhankelijke pers wordt grooter door de zwakheid der Kamers, grooter door den onwil der regering.

» De leiding der maatschappelijke beweging, die rondom ons plaats grijpt, behoort tegenwoordig aan de onafhankelijke pers.

Rotterdam, 25 oct. Vrijdag morgen is van hier naar Duitsland vertrokken, na in het *Grand hôtel des Pays-Bas* overnacht te hebben, Z. H. de erfhertog van Saksen-Weimar, reizende onder den naam van graaf van Ettersburg, vergezeld van gevolg.

— Men schrijft uit Gosselies (België) dat de hydraulische machine, daar ter stede opgericht, ter beproefing der marine-kabels, kettingen, enz. op 18 dezer, in tegenwoordigheid van een talrijk publiek, is begonnen te werken. Twee kabels, behorende aan de maatschappij *J. J. Preumont & Co.*, daar ter plaatse, hebbende een diameter van 1 en $\frac{1}{2}$ Engelsche duim, van 75 vadem lengte, hebben de proef der bovengenoemde machine, volgens het krachts tarief, doorstaan. Men heeft de schoone kwaliteit, de kracht en de fraaie bewerking der kabeltouwten met de meeste voldoening erkend.

Mengelwerk.

Politische magt der letterkunde.

Onder bovenstaand opschrift behelst het *Journal du Limbourg* het volgende artikel, gedagteekend uit 's Gravenhage:

» Eene daadzaak, mijnheer, die niet genoeg erkend wordt, is de politieke magt der letterkunde. Vier of vijf jaren geleden, meen ik, merkte een zeer geacht Fransch schrijver aan: Het woord schiep de beschaving; het weet thans dat het haar vernietigen kan, en het zal haar vernietigen, omdat het miskend werd: misladinge en ongerijmde, maar ontormijdelijke wraak. *LAFONTAINE* zeide:

*Jadis l'Olympe et le Parnasse
Étaient frères et bons amis.*

Dit verbond werd verbroken. Wat is er van den Olymp geworden?

In Frankrijk, onder den ouden regeringsvorm, begerde de letterkunde alles, en toen zij niet alles erlangen kon, haalde zij alles omver. *BONAPARTE* ontzag haar. Zij diende hem. De restauratie versmaadde haar. Zij heeft de restauratie vernield.

De juli-revolutie erkende deze daadzaak, door de politieke letterkunde ten steun te nemen. Ziedaar het eenige voorbeeld van eene koninklijke instelling die de diensten der publiciteit zoo schitterend heeft beloofd. De *Schrift* zegt niet dat *Jéricho's* overwinnaar de oer des triomfs aan zijne trompetters heeft toegekend.

Die uitslag verdient alleenlijk veel opmerking van wege hen die besturen. De geschiedenis van *AMPHION* belooft dat eene lier de muren kon herstellen, welke onder de trompetten waren ingestort.

Uit het journalismus zoudt gij een nog schijnbarer argument kunnen nemen, doch gij zult het niet doen. Gij weet te goed wat het is.

Maar wat gij weet, mijnheer, velen, hier vooral, weten het niet. Feilen zij, het is meerendeels uit onkunde dat zij feilen.

De politieke letterkunde, versmaad, deed het rijk der Nederlanden instorten. Nogmaals versmaad, ontrokte zij *WILLEM* zijne gloriekroon en ondermijnde zijnen troon. Dat men haar verder versmaade, en voor de derde maal zal hare wraak zich laten gevoelen. Het woord beheerscht de wereld in onze dagen meer dan ooit, omdat het meer dan immer allerwege doordringt.

Het versmaden is eene groote dwaasheid. Men heeft slechts de keuze of men er een houdgenuot van maken, dan wel het als vijand behandelen wil.

De vrijheid van pers is de soevereiniteit der pers. De Britsche regering begreep dit en schikte er zich naar.

Rekenende op de onervarenheid van nieuwelings constitutionele staten, poogde het er aller wege die vrijheid in te voeren, opdat de kamp tusschen de tribunen en de consuls de krachten der republiek uitputten mocht.

Ziedaar waarom Engeland den constitutionelen regeringsvorm overal voorstaat, waar het geen opstand voorstaan kan. Met de constitutionele regering hebt gij de vrijheid van pers; en met de vrijheid van pers hebt gij onverzoebaren kamp tegen het bestuur, hetwelk de magt der letterkunde versmaadt of miskent. En men weet hoe verwalen, even als nieuwe menschen, nieuwe gouvernementen zijn.

Tot nog toe hebben de uitkomsten aan Englands berekeningen beantwoord. Men speelde met een wapen hetwelk altoos noodlottig zal wezen voor hen die het niet weten te behandelen.

Want de letterkunde is de magtigste bondgenoot of de doodelijkste vijandin aller regeringen."

Aan de Redactie.

» Ik moet met rondborstigheid verklaren, dat ik gaarne zou onderrigt worden wat de volksstem is?"

De minister van marine en koloniën, 7 oct.

Uw artikel van zondag laatstleden, getiteld *Associatie*, kan wellicht dienen om den heer BAUD in te lichten aangaande de beteekenis van het woord *volksstem*. Dat een dood-eenvoudige burgerman, die een groot fortuin heeft gemaakt en zijne nederige betrekkingen wenscht af te schudden, voorgeve zijn oom den snijder en zijn neef den grutter niet te kennen, dit is, zeker, volkomen natuurlijk. Maar dat een staatsman, een minister van den koning der Nederlanden, het bestaan eener volksstem, en bij gevolg eener natie, loochent, dit gaat alle geloof te boven. Het geeft ons, vrije Nederlanders, een tamelijk denkbeeld van de wijze waarop de man zijn gezag moet hebben geoefend over de arme »Javaantjes," toen hij zetelde op den troon van Indië waar zijn wil wet was.

Een blad, in eenvoudigen volkstijl geschreven, de bezwaren voordragende der middelbare en lagere standen, hen inlichtende omtrent de wijze waarop herstel te erlangen zijn zou, zou een geschikt orgaan kunnen wezen om, zelfs aan ministers, de stem des volks te doen vernemen.

Zoodanig blad zou wijders ligt te begrijpen artikels kunnen bevatten, gewijd aan de ontvouwing der pligten van den burger en der regten aan alle, zelfs aan den minsten ingezet, bij de grondwet gewaarborgd. Groot moeite zou moeten worden besteed om hun den aard en de strekking van al de maatregelen, aan de Staten-Generaal voorgesteld, te verklaren. Alzoo zou het volk zijne pligten en zijne regten leeren kennen, alsmede de middelen om de eerste te vervullen en de laatste uit te oefenen. Op zoodanige wijze zou het volk voorbereid kunnen worden voor de oefening en voor de verkrijging van eene grootere mate van staatkundige en burgerlijke regten.

Vereeniging, door de zaak van den eenen tot de zaak van allen te maken, zou het volk eene nationale belangstelling en eenen nationalen geest inboezomen en eene kracht bijzetten, geoorloofd zelfs door hen die thans het bestaan eener volksstem loochenen.

Mr. ROBIDÉ VAN DER AA als topograaf.

(Ingezonden.)

In n°. 63 en 64 van den *Aardbol* vindt men van pag. 504—506 eene beschrijving van het dorp Oosterbeek.

Ook zonder de noot op pag. 504, zou men uit de wijze van behandeling den steller reeds hebben herkend; doch moge het den, als stichter van eigen eerezuilen, bekenden *dichter* eenigzins toe te geven zijn, dat hij, met voorbijgang van zoo veel schooner en verhever gezigtspunten, in dat dorp, des lezers aandacht hoofdzakeijk naar den door hem bewoonden Hemelschen berg trekt, — onvergeeflijk is het, wanneer de *schoolopziener* zulke grove bewijzen van partijdigheid en eigenbelang ten toon spreidt, als hier aan het publiek worden opgedischt, ten aanzien der te Oosterbeek bestaande gelegenheid tot onderwijs der jeugd.

De schrijver maakt namelijk gewag van slechts eene kostschool in dat dorp, terwijl zich aldaar twee zoodanige bevinden, namelijk eene zoogenaamde kleine kostschool, welke alleen uit een onderhuis bestaat, en waarin de slaappleatsen der kinderen zich onmiddellijk onder het dak bevinden, en een groot instituut, alzoo genaamd sedert de voorganger van den heer *VELLETER* (de tegenwoordige eigenaar en bestuurder) eene ruime bovenverdieping daarop gebouwd, en met royale slaapplekken voor de jongelieden voorzien heeft.

En waarom ziet nu de *schoolopziener* het groot instituut over het hoofd en geeft alleen van het kleine eene zoo uitvoerige beschrijving en afbeelding? Is het misschien omdat het eerste zich zelf genoeg aanbeveelt? Dit moge zijn, maar wordt door den schrijver niet bevestigd. Hij verlaagt een veel omvattend aardrijkskundig werk tot een eenvoudige annonce-blad, omdat de kleine kostschool hem in eigendom toebehoort, en hij daar de huurpennningen trekt, naar men zegt, per stuk het getal leerlingen dat daarop onderwezen wordt.

Elk is een dief in zijne nering, zegt het spreekwoord en zoo snijdt hier het mes aan drie zijden; namelijk als huisheer, als schoolopziener en als topograaf; welk, men mag den onvermoeiden volksbekogder navolging van DE DREKKE, wel toeroepen:

Staag klaagt gij, VAN DER AA, » wat wordt er verkort?

» De wereld is helaas! tot in den grond bedorven.

» En deugt in 't minste niet." — Doch klaag zoo gij meent.

Gij zijt ook een van die, door wie zij niet en de

Het Duitsche Tolverbond en des zelfs naburen.

I. HOLLAND.

(In dit artikel der *Allgemeine Zeitung* scheen een ander der overweging waard.)

Het is gemakkelijk te begrijpen, dat de Hollanders zoo lang mogelijk van de ongelooftelijke langmoedigheid der Duitsche regeringen partij trekken, en, zoo hardkig als zij kunnen, elke, zelfs de billijkste inwil voor alsnog weigeren; andere kooplieden zouden eens doen, en liever eenigen tijd van de opgestapelde teeren en betere omstandigheden afwachten, dan dat er zich toe zouden laten vinden concessies te verleenen welke voor eenen langen tijd hunnen handel zou benadeelen. Wij hebben hen immers sedert langer tweehonderd jaar gewend, zich als de geborenen hopen van den Duitschen in- en uitvoerhandel te beschouwen en het volk te verachten, hetwelk hun niet slechts telijke en lichamelijke krachten verschafte, maar den grond, welken zij bebouwen! Laat ons billyk en bedenken, of wij in denzelfden toestand grootere tiging aan de *goedaardigheid* onzer naburen zouden gedragen hebben.

Dat echter thans, bij de ontwikkeling van de tolverbond, de Duitsche regeringen nog op deze wijze behandeld moeten worden, als gedurende dertigjarige oorlog of kort na denzelfden, is een eeling, die, wel is waar, aangenaam moge zijn, oude verwaandheid streelen kan, maar welke de slaan zou kunnen komen, wanneer het gescaakte blik verzuimd wordt. Wanneer er niet meer inge kan worden; wanneer de erkenning van eenen reëel tisch bestaanden toestand geene concessie meer behoeft dan zal de ongemakkelijke commerciële ontwikkeling van den hoofdstam ook de benadeeling van enkele delstakken niet schroomen, om die plaats in te nemen welke haar van regtswege toekomt. En ook diende gelet te worden, dat juist de naauwe wantschap, het echte Oud-Duitsche wezen der landers den haat en de verbittering tegen de behandeling nog meer bij de Duitschers zou doen welke, wanneer zij eens tot haat aangezet zijn, zelfden zoo ligt niet weder afleggen. — Dagelijks de familie-betrekkingen van regerende huizen tot de groote volksbelangen meer op den achtergrond gelijk wordt de beweging van den handel, der en van het volksleven uitgebreider en het grooter, dat de eerste groote strijd zal hebben lossen. Hetgeen de eenwig gesontwaardige Hollanders tegen staatkundige en kerkelijke dwang bevochten heeft, kan door bekrompen uitsluiting verloren gaan, en wat uit Antwerpen naar Amsterdam en Rotterdam de vrijzinniger beginsels gevolgd onder gelijke omstandigheden zich op nieuw verplaat naar Antwerpen teruggaan, of ergens anders heen.

Zoo min het te loochenen is, dat Holland de dienstige verdraagszaamheid, in verstandige het wijselijk gebruik maken van alle gelegenheden geheele overige Europa roemrijk heeft voorgelicht, zeker is het ook, dat het in dit opzigt niet alleen staat, en dat deszelfs naburen te land den duur even zoo min zullen laten beheerschen de naburen ter zee den bezem ontzien hebben eens aan de groote mast der Hollandsche opgestoken. — De groote kapitalen, de gezamenheid en orde, welke alleou den

houdt; de factorijen van Oostindië, — zij
waar in de weegschaal, maar zij wegen alleen
zwaar, wanneer men zich geheel Duitschland
als den noodwendig aan Holland toegewezen verbruiker

grootte staatkundige en maatschappelijke vragen
den grond handels-kwestiën, thans meer dan
maar ook voorheen oneindig meer, dan men
aanneemt. De ondergang der staten werd
daardoor veroorzaakt, dat men niet bij tijds in-
zag, zich niet naar het onvermijdelijke schikte,
het nog mogelijk was eene dragelijke plaats te
maken. Dit schijnt men in Engeland reeds ten deele
te doen, doch wat is er van het Hanzee-verbond,
en Venetië geworden, toen hunne standvastigheid
en larigheid begon te ontaarden?

generaal der Jesuiten kon wel op voorstellen, om
tijdsomstandigheden toe te geven, antwoorden:
zoo als tot hiertoe, of in 't geheel niet;
volk kan, mag en zal niet zoo spreken. Zijne
zijn te ingewikkeld, zijne kapitalen te bewe-
zine behoeften te dringend. Het zal duren en
ontwikkelen, zoo goed als mogelijk is. — Het
dan van beide zijten alleen daarop aan, wat we-
erig kan worden verkregen, en wat het gevolg
vijandige positie of eener billijke toenadering zijn

Processen-verbaal van de beraadslagingen der Afdeelingen over de elf wets- ontwerpen tot vaststelling der tien hoofdstukken van de be- grooting voor 1842 en 1843, en der onvoorziene uit- gaven gedurende de- zelfde jaren.

VIJFDE AFDEELING.

(Vervolg van n°. 213)

de kostbaarheid van het departement van justitie,
hetwelk de uitgaven in het IVde hoofdstuk der
begrooting voorgedragen worden, is het gevolg van de
onveroorloofde inrigting van het regtswezen, welke door
verschillende leden dezer afdeeling, bij de onlangs voor-
gelegde bezetting en uitbreiding derzelve, als verkeerd
en onnoodig betraden is. Zij oordeelen echter dat,
indat zij door de wetgevende magt goedgekeurd is,
verplichting op hen rust om de uitvoering der vast-
gestelde wettelijke bepalingen te verzekeren en tot dat
de aangevraagde sommen te willigen. Een lid
veroorloofde zijne goedkeuring niettemin aan de uitgaven
in het hoofdstuk niet te kunnen geven, vermits die
sedert de invoering der regterlijke organisatie
nog zijn opgedreven, en in aanmerking nemende
de toestand van 's lands schatkist geacht moet wor-
den de krachten van het land te boven te gaan.

verigens merkt de afdeeling met leedwezen op de
vermindering van uitgaven, welke voor verschillende
van de 1ste afdeeling, voor kosten van het de-
partement van justitie, aangevraagd worden, zoo als de
begrooting van f 5.500 voor het traktement van den
advocaat en de beambten, welke zij, even als die voor
andere behoeften, onverantwoord en uit dien hoofde
niet aanvaardt. Zij acht de som voor reis- en
andere kosten, ten bedrage van f 1.000 uitgetrokken,
niet nog die van f 1.500, voorkomende onder de
andere uitgaven afdeeling 2, voor reizen van amb-
tenaren onder het ministerie van justitie ressorterende,
aanvaardt worden, vatbaar om geheel weggelaten
te worden, wijl de noodzakelijkheid van de gedurende
het jaar langer ambtenaren van het ministerie van
justitie niet voorkomt op goede gronden te kunnen wor-
den geregtvaardigd.

de beschouwing der uitgaven, voor den hoogen
advocaat-generaal, kan de afdeeling niet nalaten hare be-
grooting te kunnen geven over de achterlijkheid
van de vervulling der bediening van den
advocaat-generaal, nadat de noodzakelijkheid
van bestaan diër betrekking door de regering ver-
oorloofd is.

aanzien der bureaukosten, bevorens voor f 5.500
voor f 3.600 gebragt; vermeent de afdeeling te
vragen, of de vroeger voor dit onderwerp aan-
gebrachte som tot dat einde gebezigd is geworden?

de afdeelingen van de deurwaarders, op afdeeling
2, zouden gevoegelijk weggelaten kunnen
worden, wijl deze bestemd zijn voor de deurwaarders
van de arrondissementen, die, te gelijk bij de arrondissements-

regtbanken fungerende, in de belooning hunner diensten
een voldoende inkomen vinden.

De bureau-kosten, in de 3de afdeeling voorkomende
en beloopende f 6,360, schijnen te moeten worden ge-
vonden uit de kleine kosten, die ten laste der provin-
ciën komen en hier treft men in de verdeeling diër
kosten tusschen de verschillende provinciën eene oneven-
redigheid aan, welke niet onopgemerkt voorbijgegaan
kan worden, wijl voor Noord-Brabant eene som van
f 1,760 en voor Noord-Holland eene som van f 400
uitgetrokken is.

Bij de 10de afdeeling hebben verscheidene leden zich
geuoopt gevonden, bij de regering aan te dringen op
het tot stand brengen der voorgenoemde verbetering van
de wetgeving en regtspleging in militaire strafzaken. Zij
oordeelen, dat dit onderwerp te gewichtig is en te be-
langrijk voor de verzekering van eene goede bediening
van het regt, om eenig verder uitstel te kunnen lijden,
en zij vermeenen, dat de grondbeginselen, die bij de
strafregtspleging in het algemeen zijn ingevoerd, ten
grondslage moeten verstrekken voor eene hervorming
van de militaire strafregtspleging, welke onvolkomenheid
hun niet twijfelachtig voorkomt.

Bij de 5de afdeeling vindt men zich gedrongen aan
te merken, dat de dienst der geregtsdienaren ten platten
lande, voor de beveiliging van de bezittingen der inge-
zetenen, niet in alle omstandigheden bevonden is vol-
doende te zijn, en dat men dus de vervanging derzelve
door marechaussées, zoo als in Noord-Brabant en Lim-
burg, wenschelijk acht, terwijl de kostbaarheid van
dezen maatregel kon vermeden worden, indien men
zich tot dat einde van een gedeelte der ruitery bediende,
welke in vredetijd daartoe beschikbaar is.

Men vindt de algemeene kosten van justitie tot een
hooger bedrag dan bevorens gebragt, zonder dat deze
verhooging geregtvaardigd wordt, hetgeen de goedken-
ring van dezen post niet mogelijk maakt. Men kan te
dezer gelegenheid zich niet onthouden van op te merken,
dat de kosten voor vervolging in strafzaken dikwijls op
eene nuttelooze wijze vermeerderd worden, omdat tot
getuigen-verhooren overgegaan wordt, voor dat men zich,
door het nemen van voorloopige informatiën, van de
gepastheid om dezen in te stellen, overtuigd heeft.

Het kan ook niet voor nutteloos geacht worden, om
de aandacht der regering op de vaststelling van het
tarief voor de criminele justitie-kosten te vestigen, ten
einde voor te komen dat hetzelfde niet op de leest van
het tarief der civiele justitie-kosten geschied worde,
hetgeen bevonden is bovenmatig hoog gesteld te zijn.

Bij de beschouwing van de belooningen en schade-
loosstellingen, zoo wel als van de geheime correspondentie-
gelden, op deze afdeeling 6 voorkomende, acht de
meerderheid der afdeeling de geschikte gelegenheid ge-
komen te zijn, om aan de regering haar gevoelen
kenbaar te maken, dat zij de toekenning van hooge
toelagen aan regterlijke ambtenaren, wier bezoldiging
bij de wet geregeld is, niet kan goedkeuren, en dat zij
de ophelderingen, in dien aanzien door den minister
van justitie bij de openbare beraadslagingen over de
vorige begrooting gegeven, niet voor voldoende aanneemt
om dat bezwaar uit den weg te ruimen.

Bij deze 6de afdeeling is geene voldoende reden op-
gegeven, om op eenige plaatsen bijzondere toelagen en
traktementen toe te kennen aan directeurs en commis-
sarissen van politie, welke behoorlijke bezoldiging ten
laste der plaatsen, alwaar zij hunne bediening uitoefe-
nen, moet gelaten worden.

De uitgaven voor het departement van binnenlandsche
zaken, bij het Vde hoofdstuk aangevraagd, hebben de
buitengewone hoogte, tot welke zij gebragt zijn, alleen
bereikt ten gevolge van het-ingevoerde stelsel van cen-
tralisatie, volgens hetwelk alles, tot in de geringste
bijzonderheden toe, door het opperbestuur geregeld moet
worden, zonder iets over te laten aan de vrije werking
der ondergeschikte besturen. Dit stelsel bevindt zich,
naar het oordeel van verscheidene leden dezer afdeeling,
in strijd met de voorschriften der grondwet, die de re-
geling der gewestelijke en plaatselijke aangelegenheden
aan de daarvoor bestemde besturen wil overgelaten heb-
ben en alleen het regt, om hierover het toezigt te houden,
aan het opperbestuur toekent, ten einde zorg te dragen
dat de algemeene belangen geene krenking en de alge-
meene wetten geene miskenning ondergaan. De ver-
mindering der uitgaven moet dus van zelve voortvloeijen
uit het aannemen van het stelsel van binnenlandsch
bestuur, door de grondwet voorgeschreven, en het uit-
zigt op de verwezenlijking van het meest oprecht be-
staande verlangen wordt thans geheel benomen, door
voor twee jaren de vroegere uitgaven op dezelfde hoogte
te stand te willen houden; en zelfs is het aan de aan-

dacht der afdeeling niet ontgaan, dat in sommige op-
zigten eene verhooging diër uitgaven voorgesteld wordt,
welke de goedkeuring der voorgedragde begrooting der-
minder aannemelijk maakt.

Men treft reeds op de late afdeeling, voor kosten van
het departement, een hooger bedrag uitgetrokken dan
bevorens voor hetzelfde bestemd werd, en men heeft de
regtvaardiging diër vermeerdering van uitgaven niet
aangetroffen. Men had gehoopt, dat de opheffing van de
departementen der nationale nijverheid en der opper-
houtvesterij de aanleiding zou opgeleverd hebben om
tot eene aanmerkelijke bezuiniging van kosten te kunnen
overgaan; maar men heeft zijne verwachting in dat
opzigt niet bevredigd gevonden door de thans voorgedra-
gene besparing van uitgaven.

Men heeft bij de voor bureau- en lokaal-behoeften
geraamde uitgaven eene doorgaande strekking tot ver-
meerdering derzelve waargenomen, van welke men
gaarne eene voldoende opheldering wenschte te erlangen.

Ten opzichte der 2de afdeeling, kosten van het bestuur
van Noord-Brabant, merkt de afdeeling op, dat uit
de bepaling van artikel 7 der grondwet voortvloeit, dat
de tegenwoordige gouverneurs in de provinciën geboren
Nederlanders moeten zijn en dat het niet voldoende is,
dat zij door wetsduiding voor Nederlanders kunnen
worden gehouden. Intusschen wordt die hooge betrek-
king in de provincie Noord-Brabant nog steeds door
iemand bekleed, die, een geboren Belg zijnde, het
voorschreven grondwettig vereischte niet bezit. Het is
waar, dat hij vóór het jaar 1830 in die betrekking ge-
plaatst was en dat hij toen dit grondwettig vereischte
bezat, omdat België met Nederland vereenigd was; maar
sinds België van Nederland afgescheiden is, en de ver-
eeniging tusschen die beide landen niet meer bestaat,
heeft hij opgehouden de kwaliteit van geboren Nederlander
te bezitten. In den tegenwoordigen toestand van het
land, kan men wel van hem zeggen, dat hij een Ne-
derlandsch ingezetene is, maar hetgeen de grondwet in
den gouverneur vordert, dat hij binnen het rijk of
deszelfs buitenlandsche bezittingen geboren zij, uit ouders
aldaar gevestigd, dit ontbreekt hem geheel.

Men vermeent dit aan de overwegingen der regering
te moeten onderwerpen, opdat eindelijk eene ongrond-
wettigheid ophoude te bestaan, welke wellicht een hin-
derpaal tegen de aanneming dezer begrooting zou kunnen
opleveren. Een lid vermeende, dat deze bedenkingen
zouden vervallen, indien kon aangevaard worden, dat
de voorschreven gouverneur, binnen het jaar na de
afkondiging der grondwet, het volle rege van inboore-
lingschap bekomen had.

De reden voor de vermeerdering van uitgaven op af-
deeling 2, litt. a, voor traktementen van den gouver-
neur enz. voorkomende, is niet opgegeven, en zou echter
moeten bekend gemaakt worden, indien men deze ver-
hooging van kosten voor aannemelijk wilde doen doorgaan.

Eenige leden kunnen ook de noodzakelijkheid van het
bestaan van intermediaire provinciale ambtenaren, tus-
schen de provinciale en de gemeente-besturen niet erken-
nen en zouden althans gelooven dat, indien het aanwezig
derzelve in eenige provinciën noodig gekeurd wierd,
op kosten diër gewesten in derzelver bezoldiging behoorde
voorzien te worden. Zij zijn evenmin overtuigd van de
noodzakelijkheid voor het aanhouden der militie-com-
missarissen, en zouden meenen, dat die betrekking waar-
genomen zou kunnen worden door een lid van gedepu-
teerde staten.

Op de 4de en 5de afdeelingen heeft men geen genoeg
kunnen nemen met de verhooging der reis- en verblijf-
kosten, welke niet overeen te brengen is met het ver-
minderte tarief, hetwelk te dien aanzien is vastgesteld.

Ten aanzien van de kosten voor het bestuur van
Limburg, op afdeeling 12 aangevraagd, oordeelt men,
dat de vermindering, in de uitgaven voorgesteld, niet
tot het bedrag is gebragt, hetwelk voor het bestuur diër
provincie op den duur kan worden toegekend, en
vermeent men te dezer gelegenheid te moeten aandringen
op het ophouden van den exceptionelen toestand, in wel-
ken dat gewest zich geplaatst vindt, en den wensch te
uiten, dat de grondwettige inrigting van hetzelfde geene
verdere vertraging moge ondervinden.

De afdeeling, hare beschouwing van de uitgaven voor
het Vde hoofdstuk, betreffende het departement van bin-
nenlandsche zaken, bestemd, voortzettende, heeft bij
elken post van uitgaven stilgestaan, ten einde zich te
overtuigen van de noodzakelijkheid om de voorschrevene
uitgaven in te willigen.

Zij heeft, ten einde daarbij de noodige ophelderingen
te erlangen, gebruik gemaakt van de in de overgelegde
geschrevene staten voorkomende bijzondere aanwijzing
der uitgaven; maar zij heeft ten aanzien van vele posten
de vereischte inschrijvingen niet aanwezig gevonden. Zij
heeft dus vermeend dezen alsnog te moeten vragen en
zal, bij het voorkomen diër duisterheden, de ophelde-
ring derzelve van de regering verzoeken.

Bij de 13de afdeeling litt. a, is de voor 1843 aange-
vraagde som van f 6000, ter bestrijding der kosten voor

de opmaking der tienjarige staten van den burgerlijken stand, aan vele leden der afdeeling voorgekomen niet naar behooren gesteld te zijn; die kosten zullen in dat jaar het dubbel van de voorgedragene som belooopen, volgens de opgaven in de geschrevene staten voorhanden; en uit hoofde dat de betaling van een gedeelte der vastgestelde uitgaaft eerst in 1844 zal behoeven plaats te hebben, heeft men de vereischte som over die beide jaren verdeeld.

Het moet echter regelmatig geacht worden de kosten, die in 1843 gemaakt zullen worden, op de dienst van dat jaar te brengen en alhoewel de voldoening derzelven slechts in 1844 moge voorkomen, levert dit geen bezwaar hietegen op; de begroting blijft toch, volgens de voorgedragene wet op de rekenkamer, twee jaren openstaan en het is noodig om de verwarring van hetgeen tot de dienst van het eene jaar behoort met hetgeen op de dienst van het volgende gebragt moet worden, voor te komen.

Het verdient ook te dezer gelegenheid in bedenking gegeven te worden, of tegenwoordig de griffiers bij de arrondissements-regtbanken niet eene zoodanige bezoldiging genieten, dat de toekenning dezer toelage voor hetgeen tot de werkzaamheden hunner bediening behoort wel noodig kan geacht worden. Hetgeen echter de sectie bij deze afdeeling en bij vroeger behandelde met bijzonder genoegen opmerkte, bestond daarin, dat men de uitgaven, die bevorens verborgen waren onder algemeene posten, die derzelver bestaan naauwlijks deden vermoeden, thans duidelijk opgeeft, en dat de waarde dezer begroting niet weinig verhoogd is door het wegvallen der huishoudelijke begroting, welke volgens de schriftelijke staten in vroegere tijden naast de openbare begroting bestond.

Bij de 14de afdeeling merkt men op, dat deze voorstelling van uitgaven voor de geneeskundige dienst minder noodzakelijk schijnt te zijn, wijl bij elke provincie zoodanige uitgaven voorkomen, die tot dat einde voldoende kunnen geacht worden; alleen de post, voor den heilkundige op Vlieland uitgetrokken, die vroeger op de huishoudelijke begroting voorkwam en van daar op deze begroting is overbragt, werd uit dien hoofde geacht te moeten worden goedgekeurd.

Op de 15de afdeeling is door een lid opgemerkt, dat eene hervorming in de inrigting van den waterstaat de aanleiding tot aanzienlijke besparing van kosten zou kunnen opleveren; de zamenstelling van de militaire genie met den waterstaat, zou veellicht tot grondslag voor deze verbeterde inrigting kunnen verstrekken en de vorming van een korps van militaire en civiele ingenieurs zou ten gevolge hebben, dat ten allen tijde, zoo wel in vrede als in oorlog, zich eene ruime gelegenheid voor hen zou opdoen om hunne verkregene kundigheden in beoefening te brengen.

De betrekking van inspecteur generaal, welke thans niet vervuld is, kan niet geacht worden noodzakelijk te zijn, en één inspecteur zou voldoende zijn in het belang van de dienst.

Op de 16de afdeeling vraagt men of de assistent van den inspecteur generaal niet reeds als zoodanig eene bezoldiging geniet, hetgeen het toekennen van verdere toelagen overbodig maakt?

Eene bijzondere aanwijzing der sommen voor het onderhoud der verschillende lands-gebouwen vereischt, welke de beoordeeling van de noodzakelijkheid der voorgestelde uitgaven voorafgaan moet, wordt hier gemist.

Op litt. c. verlangde men te weten, welke onvermogende polders ondersteuning genieten en eene meerdere specificatie, welke dezen post verstaanbaarder zou kunnen maken.

De correspondentie kosten, welke alleen moeten strekken om het hoofdbestuur kennis te doen dragen van den stand der zaken, schijnen, bij de bestaande geregelde inrigting van het correspondentie-wezen in de bedreigde streken, voor vermindering vatbaar te zijn.

Bij afdeeling 18 acht men de rangschikking der calamiteuse polders in Zeeland onder de zeehavens en zeewerken, minder gepast, daar zij veeleer onder de onvermogende polders, van welke de vorige afdeeling handelt, hadden moeten voorkomen.

Het zou ook niet weinig tot betere beoordeeling der voorgestelde uitgaven hebben kunnen bijdragen, indien men eene bijzondere aanwijzing van den verleenden onderstand aan elken polder in het afgelopen jaar hierbij gevoegd had.

Ten aanzien van de 19de afdeeling kwam de bekendmaking van den tegenwoordigen stand der zaken omtrent de Nijderlandsche droogmakerij en der bedijking van de Noorderplassen wenschelijk voor, en verlangde men te weten uit welken hoofde die bijdrage door het rijk moet verleend worden?

De 20ste afdeeling gaf aanleiding tot de opmerking, dat het yerkiezelijk geacht moet worden geene zulke aanzienlijke uitgaven uit 's rijks schatkist in haren tegenwoordigen toestand, voor de groote wegen toe te kennen en dat de daarstelling derzelven in de meeste gevallen aan de zorg der provinciale besturen behoort overgelaten te worden. De overlegging der koninklijke besluiten, tot deze zaak betrekkelijk, zou de gelegenheid opleveren om hierover met de vereischte kennis der zaak te oordeelen.

Op de 21ste afdeeling heeft men, bij de opgave der kosten voor het groote kanaal door Noord-Holland eenen post gebragt gezien voor het loodswezen op het voorschreven kanaal, welke men vermeent te kunnen wegvallen, indien de kosten voor de onderhouding van hetzelfde, ten laste gebragt worden van degenen, die bij het bevaren van dit kanaal zich van hetzelfde bedienen.

Het onderhoud der groote wegen, op de 22ste afdeeling voorkomende, schijnt voor bezuiniging vatbaar te zijn, en te dezer gelegenheid heeft een lid vermeend te moeten opmerken, dat de vervagging der klinkerwegen die

versleten zijn, door grindwegen die duurzamer zijn en minder kosten van onderhoud vorderen, verdient aanbevelen te worden in die streken, in welke de grondstof voor de vervaardiging dier wegen voorhanden is.

De vermeerdering der kosten, welke op de afdeeling 24 voor de vertimmering en vernieuwing der gevangenissen enz. gebragt wordt, kan niet anders dan met welgevallen aangenomen worden, en de daarstelling der vereischte verbetering in dit opzigt, welke het algemeen belang vordert, is te zeer van eene gebiedende noodzakelijkheid, om niet de pogingen, welke door de regering tot dat einde aangewend worden, met alle kracht te ondersteunen.

Bij de bescaouwing van de bijzondere aanwijzing der kosten van de algemeene ambtenaren voor het onderwijs, in afdeeling 25, heeft men de plaatsing van de bezoldiging van eenen adviseur voor de scheikunde onder deze afdeeling voor minder geschikt gekeurd; en zijn de alhier voorgedragene uitgaven voor vermindering vatbaar geoordeeld, uit hoofde van de behoorlijke regeling van het toezigt over het onderwijs in de provincien.

Bij de beoordeeling van de uitgaven voor de hogescholen en athenaeums, in de afdeelingen 26 tot 30 voorkomende, hebben eenige leden het gevoelen geuit, dat de vervanging der drie hogescholen door eene enkele, voor eene wenschelijke zaak te houden was, en dat men althans bedacht moest zijn om in derzelver onderhoud gedeeltelijk te voorzien op kosten der provincien en steden in welke zij gevestigd waren, als ook dat zich geene reden opdeed, om de kosten van het athenaeum te Franeker niet, even als die voor het athenaeum te Denter, ten laste der provincie of der stad, in welke zij gevestigd is, te brengen.

Andere leden konden wel erkennen dat dit denkbeeld om eene enkele hogeschool voor het gehele land te vestigen, zou verdienen in overweging te worden genomen, indien men alhier handelde over de daarstelling van nieuwe instellingen voor het hooger onderwijs, maar, daar men thans oordeelen moest over het behouden van bestaande inrigtingen of het opheffen derzelven, konden zij zich niet ontfinden, dat zij deze opheffing aan te vele bezwaren onderhevig achten om zich daartoe te kunnen verklaren. Zij hielden het ook niet voor bezwezen, dat uit dezen veranderden toestand van zaken eene wezenlijke besparing voor 's lands financiën zou voortvloeijen, wijl de inrigting van eene enkele hogeschool de aanleiding tot vele kosten zou opleveren en de bezoldiging der thans aanwezige hoogleraren niet alleen niet zou kunnen wegvallen, maar aan dezelve daarenboven eene billijke schadeloosstelling wegens ondervondene vermindering van inkomsten zou moeten toegekend worden; zij hechtten daarenboven eene te hooge waarde aan de handhaving van instellingen, welke strekken moeten ter bevordering der verlichting en beschaving, om zich niet overtuigd te houden dat de hiervoor aangevraagde uitgaven, in het algemeen belang, verdienden goedgekeurd te worden.

Bij de beoordeeling der kosten voor latijnsche scholen, enz., op de 32ste afdeeling uitgetrokken, kon de afdeeling zich niet voorstellen, dat de toekenning der toelagen aan de onderscheidene provincien naar behooren ingerigt was, en vond zij zich uit dien hoofde genoopt, te vragen, of de latijnsche scholen niet in het algemeen als stedelijke inrigtingen van onderwijs konden worden beschouwd, welke geenen onderstand uit 's rijks kas behoeften te genieten, dan in enkele bijzondere gevallen? Overigens onthield de afdeeling zich, om de reeds bij vorige overwegingen der begroting op de afdeelingen 36-40 gemaakte aanmerkingen te herhalen, en vermeende zij kortheidshalve tot dezen te kunnen verwijzen, terwijl zij alleen te kennen wilde geven, dat zij de uitgaven, voor het koninklijk Nederlandsch instituut gevorderd, niet oordeelde bevonden te zijn zulk eene voordelinge strekking te hebben, dat zij verdienden goedgekeurd te worden.

Ten aanzien van de 39ste afdeeling, merkte de afdeeling eene vermindering op in de toelage, welke aan het instituut voor doofstommen te Groningen bevorens toegekend was, en berustte zij gaarne in dezelve, omdat zij zich overtuigd hield, dat de regering deze besparing van uitgaven niet zou voorgedragen hebben, indien zij eenige nadeelige uitkomst voor zulk eene belangrijke, menschevriende instelling konde opleveren. De afdeeling vindt zich echter te dezer gelegenheid verplicht, aan de regering het verleen van eenen onderstand uit 's rijks schatkist aan het instituut voor doofstommen, te St. Michiels Gestel gevestigd, aan te bevelen, omdat de heilrijke werking van eene zoodanige inrigting niet kan worden in twijfel getrokken en het van belang te achten is, om op twee van elkander verwijderde punten van het rijk zulke instellingen te bezitten, hetgeen de gelegenheid oplevert, dat alle ingezetenen van het rijk zich in staat bevinden, om aan de voordelen dezer instellingen deel te nemen.

(Fervolg hierna)

Advertentiën.

Heden overleed na eene langdurige ziekte, voorzien van de H. H. Sacramenten der Kerk, mijn teer beminde Echtgenoot en mijner Kinderen zorgvuldige Vader, **ARNOLDUS TER WINDT**, in het 67de jaar zijns onderdoms.

Passerend **AL. TERWINDT**, Geb. **MULDER**, den 22den Octobro 1841.

+++ **SOLLICITANTEN** van onbesproken gedrag, de vereischte bekwaamheid bezittende tot het bekleeden van den **POST VAN ORGANIST**, in de Nieuwe Kerk te **Arnhem**, op een jaarlijksch traktement van f 150, gelieven zich,

ter kennisgeving der voorwaarden, vóór 1° December 1841 in persoon of met vrachtwijze brieven aan te melden bij de Ondergeteekenden. Gecommitteerde Kerkvoogden der Nederduitsche Hervormde Gemeente aldaar.

N. VAN DE WALL.
G. J. ISSSEL DE SCHEPPER.

+ \$ + Uit een Vonnis van de Arrondissementsrechtbank te **Zutphen**, van den 26 Augustus 1841, den 3den September volgende op minute, en den 8den daarna op de expeditie gereeld, gewezen op rekweste van **Vrouw ANNA MARIA LOUISA JANSSEN**, der beroep, blijkt, dat het huwelijk tusschen haar **PIETER ANDRIES VAN ECKHOUT**, zonder beroep, wonende te **Eibergen**, zake van veroordeeling van dien **P. A. ECKHOUT**, tot eene onterende straf, als huwelijk uitgesproken, is ontbonden.

Pro vero extractu
L. A. J. W. SLO
Procureur.

+ \$ + In de Stad **Huissen**, een uur van hem, wordt **TE HUUR** aangeboden **BOVENHUIS**, bestaande in drie **MERS**, waarvan twee behaagen, **KEUKELZOLDER**, tegen eenen redelijken prijs. — Te lichting vervoegte men zich bij **J. W. SCHEFFER**, in de Oeverstraat te **Arnhem**.

\$ + \$ **BAULMANN & COMP.** hebben de eer, het geachte publiek te berichten, dat zij heden van **Paris** ontvangen hebben **MODELHOEDEN, MANTILLES**, nieuwst uitgekomen **OMSLAGDOEKEN, MANTELSTOFFEN, MOHAIRS, CRÈPES, LYON, CRÈPES PARISIENNES**, andere nieuwe Artikels, tot het Winter-saison behoorende.

Arnhem den 28sten October 1841.

* * Bij **N. VANDER MONDE**, Boekhandelaar te **Utrecht**, komt heden van de pers:

I. H. SASSEN, DE STAANDE HOND, versichten op verschillende Jagten met den hond, 12mo.

Dit oorspronkelijk Werkje, het eenigste in ons land over dat onderwerp geschreven, behoeft gerne aanprijzing; ieder Jagtliefhebber zal gereedelijk het van hetzelfde inzien.

Nag wordt met goed gevolg bij hem gedebiteerd **II. HET JAGT-REGLEMENT**, zoo als het is in het koninkrijk der Nederlanden; of **DE KUNGEN** over de noodzakelijkheid eener herziening van hetzelve, in verband met de bestaande wetten en het wederkeerig belang van den Staat, de eigenaren en liefhebbers der Jagt, gr. 8vo.

III. C. KRAM, VERKOPDINGE DOORZIEKUNDE, om voor zich de zamenstelling te maken en naar de natuur te teekenen. Tweede deel, gr. 8vo, met 47 platen of 88 Lith. Voorstellingen.

Hiervan zijn slechts nog weinige exemplaren handen, welke aan de eerst aanvragenden zullen uitgegeven.

IV. E. J. MECIMA, **Bundel der Herinneringen** aan den overleden **Van der Meer**, Gr. 8vo, bij intekening. Voorts is hij door aankoop eigenaar geworden van de volgende Werken:

V. Dr. G. D. J. SCHOTEL, KERKELEERDRECHT; eene Bijdrage tot de Geschiedenis der Vaderlandsche Hervormde Kerk, sedert het jaar 1572, Gr. 8vo met fac-similes, welks Eerste deel compleet is.

De tegenwoordige eigenaar, heeft het noodig geacht, de intekening op het Tweede deel van dit belangrijk Werk, hetwelk ter perse is, op nieuw te stellen. — De intekenaren zullen het voorrecht nietten het Eerste deel in plaats van voor f 5.00 voor f 4.00 te ontvangen.

Prospectussen, waarin alles nader ontwikkeld is, zijn bij de voornaamste Boekhandelaren gratis verkrijgbaar, alwaar mede het Eerste deel ter beschikking is.

VI. W. C. TIMMERMAN, Bijdrage tot de geschiedenis van de **BOUWKUNDE** der Middel- en Ouderste Eeuwen, of **Handleiding tot de geschiedenis der GOTISCHE BOUWORDE**; met twee uitslaande platen, gr. 8vo.

Dit belangrijk Werk, hetwelk ieder Bouwkundige noodwendig behoort, is in plaats van f 2.40 — verkrijgbaar gesteld voor f 1.40.

VII. A. VAN DER HOOP, Jhr., VAN SPANDE, eene **Winterfantasy**, Gr. 8vo, in netten ingebonden, Band met gegraveerden Titel.

Dit Werk, een der beste van dezen verdienstelijken Fichter, is in plaats van f 2.20 gesteld op f 1.40.

VIII. W. ROSCOE, LAURENS DE MEUNIER, zijn Tjgd. Uit het Engelsch, door **STEENBERGEN**, Gr. 8vo, met Portret gr. 8vo, in plaats van f 3.60 voor f 1.60.

Bij hem is ter perse: De Tweede druk van Prof. **G. J. WENZEL**, **Kunst om GEZONDHEID, JEUGDIGE KRACHT en SCHONHEID** in al de tijdperken des menschen levens te behouden; alsmede:

HANDLEIDING TOT DE LEER DER VERBANDEN, opgesteld door twaalf platen, het Hoogduitsch van Dr. **M. TROSCHEL**, **J. W. F. SCHEFFER**, Genees-, Heel-

Verloskundige te **Spaarnndum**, gr. 8vo.

Waterhoogte te Arnhem
Den 27 Oct. 3 El 1 Palm 0 Duim; gew. 0 Duim; 8 El 1 Palm 0 Duim.

Te **Arnhem**, bij **C. A. THIEME**, Boekhandelaar.